



BULETIN INFORMATIV

Nr.
24

25
Septembrie
2020



EDITORIAL

În direct

Justin Ștefan, Secretar General LPF

E deja știut și, prin urmare, devenit loc comun, faptul că fotbalul a fost o invenție pentru o societate în căutare de spații emoționale, dar care a găsit abia în zilele acestea, când globalizarea e un dat istoric, scena uriașă pe care să evolueze. Și o face pentru că are eroii, vedetele, în sensul cel mai original al cuvântului și starea de grație. Adică relația directă cu cel căruia îi cere atenția și îi oferă spectacolul. Iar legătura în aceste timpuri cu acoperire mondială o face media. Presa.

Ca niciodată în istorie, chiar dacă înaintea lui Messi a fost Maradona și în înaintea lui Maradona a fost Pele. Mă îndoiesc însă că în Europa prea puțin unită a anului 1958, când Edson Arantes do Nascimento aducea, în Suedia, primul titlu din istorie Braziliei, la Campionatul Mondial, efectele fentelor adolescentului de 18 ani de la Santos aveau ecourile pe care azi le au cele ale lui Leo, fie el și fără niciun titlu suprem. Sigur, existau și impuneau o anumită civilizație a fotbalului L' Equipe și Gazzetta dello Sport, dar acea lume și acest continent nu erau în direct cu performanța. Radiourile nu se azeau în toate casele, iar televizoarele din gospodăriile oamenilor se numărau mai greu decât fericiții câștigători ai tombolelor de după război.

Fotbalul a avut însă puterea să își depășească nu doar condiția, știți doar definiția care îl opune rugby-ului în lumea aceea de început populată doar cu gentlemani și golani, ci și așteptările.

Cel mai iubit sport de pe Pământ este



în viețile noastre, în direct, în exclusivitate și în fiecare clipă în care se joacă. În care se produce. Prin urmare, exercită o presiune cum puține mai sunt în societate. Îl iubești, îl urăști, îl trăiești. Dar mai înainte de toate, trebuie să îl înțelegi pentru că exclusiv, în cazul fotbalului, azi, e echivalent cu un globalism evident și în toate celelalte segmente

ale unei lumi evoluând ciudat, fără prea multă empatie sau solidaritate.

În anul 1998, sub conducerea marelui poet Ștefan Augustin Doinaș, în calitate de redactor - șef, a apărut un număr din "Secolul 20" dedicat în totalitate fotbalului. Pe ultima copertă, academicianul Solomon Marcus semna aceste rânduri: "fotbalul reproduce metaforic și metonimic societatea umană actuală, care și ea are o natură conflictuală, pe care numai parțial o deslușim deocamdată, din cauză că multe dintre conflicte sunt foarte ascunse și se lasă greu descoperite. Pentru a înțelege întregul potențial cognitiv (metaforic sau modelator) al fotbalului, trebuie să ținem seamă de variatele sale ipostaze: energetică, sistemică, informațională, strategică și scenică. Trăim o criză de încredere, instituțiile care ar trebui să arbitreze situațiile delicate nu mai sunt totdeauna în stare s-o facă. Orfani de arbitru, de terapeut, ne refugiem în teritorii aparent mai sigure; fotbalul este unul dintre acestea".

Marele matematician știa atunci ceea ce noi trăim abia acum. Sau am trăit dintotdeauna fără să știm. De simțit însă, simțeam.

INTERVIU

Interviu cu dl. Laszlo Balint
(antrenor UTA)

realizat de Radu Romanescu și Octavian Țopa

Gyorgy Laszlo "Gyuszi" Balint este unul dintre cei mai tineri și competenți antrenori din **CASA Liga1**. Născut pe 29 martie 1979, la Brașov, a strâns ca jucător **126 meciuri** în prima ligă pentru **FC Brașov, CFR Cluj, UTA Arad și Unirea Urziceni**. A preluat banca tehnică a arădenilor în iulie 2019 și a reușit promovarea echipei după 12 ani!

1 Domnule Balint, începem interviul cu o întrebare personală a maestrului Marius Mitran: "Gyuszi, ai jucat în primul an la UTA toate cele 34 de etape ale campionatului, în ediția 2006-2007. Cum ai reușit? Mai ales că erai fundaș central. De ce azi, după 15 ani, o astfel de performanță nu mai e posibilă?"

UTA, la acel moment, a insistat foarte mult pentru transferul meu, în condițiile în care erau mai multe echipe interesate de serviciile mele. CFR Cluj, inițial, nu a fost de acord cu plecarea mea, însă eu eram disperat să joc, iar la CFR șansele erau puține. Probabil această dorință mare de a juca a contat foarte mult și, bineînțeles, încrederea pe care am primit-o din partea lui Marius Lăcătuș, antrenorul echipei la vremea respectivă. Nu știu dacă e neapărat o performanță, poate doar prin prisma faptului că nu am fost suspendat pentru cumul de cartonașe, dar a fost o perioadă extrem de frumoasă pentru mine, cu multe momente memorabile!

2 Revenim cu întrebările noastre ... UTA. Ce înseamnă

clubul UTA pentru dumneavoastră?

Greu să răspund în câteva cuvinte la această întrebare! Istoria acestui club, suporterii, spiritul utist, clubul în sine... Toate acestea au un farmec aparte, care m-a marcat din primul moment în care am îmbrăcat tricoul acestei echipe! Apoi, faptul că am reușit prima performanță cu adevărat notabilă a carierei mele de antrenor promovând cu UTA pe prima scenă într-un an care este marcat cu litere groase în cartea de istorie a clubului, reprezintă o onoare pentru mine! Pentru

că 2020 este anul în care UTA aniversează 75 de ani de la înființare, anul în care s-a inaugurat noul stadion "Francisc Neuman" și anul în care clubul a revenit în Liga 1 după prea mulți ani de pribegie prin eșaloanele inferioare!

3 Dincolo de tradiție și dragostea necondiționată a suporterilor, cum ați resimțit bucuria revenirii în prima ligă? Nu a fost prea puternic șocul pentru echipa dumneavoastră?

Bucuria promovării a fost specială, dar, totodată, umbrită de această



pandemie care ne-a "furat" o celebrare așa cum numai suporterii utiști ar fi putut să o facă... Pentru noi, cei implicați direct în toată munca ce a dus la promovare, a fost și o descătușare emoțională fantastică, deoarece acest sezon a fost cel mai lung și dificil din istoria ligii secunde din România, cu toate acele schimbări survenite pe parcurs. Apoi, am fost obligați să rezolvăm multe provocări ce au apărut imediat după promovare, toate într-un timp extrem de scurt. Nu cred că se poate spune că trecerea la rigorile primului eșalon a reprezentat un șoc, dar este evident pentru noi că acest sezon de primă ligă, primul după revenire, va fi foarte dificil, din toate punctele de vedere - sportiv, administrativ, organizatoric. Am spus-o, nu o dată, că obiectivul pentru UTA în acest sezon trebuie să fie consolidarea clubului ca participant în Liga 1, și asta în absolut toate privințele.

4 ***Lung a fost drumul... Suporterii au fost tot timpul incredibili. Cum suportă fotbalistii dumneavoastră presiunea permanentă a unui oraș care respiră fotbal/sport minut cu minut?***

UTA este o echipă foarte iubită în Arad, dar nu numai, iar acest aspect a reprezentat un atu în momentul în care am negociat cu fotbalistii pe care i-am transferat în această vară. Toți sunt nerăbdători să simtă atmosfera unică creată de suporterii noștri, mai ales acum, când evoluăm pe noua arenă "Francisc

Neuman"! Sperăm să ne reîntâlnim cât se poate de curând cu suporterii noștri pe stadion, pot spune chiar că avem mare nevoie de energia pe care o primim din tribune, s-a demonstrat în liga a doua cât de puternici am fost pe propriul stadion în momentul în care am avut sprijinul suporterilor noștri!

5 ***Cum gestionați sportiv / managerial toate acestea în vremurile teribile generate de pandemia care a blocat parțial și fotbalul?***

Este o perioadă extrem de delicată, în care ne lovim constant de provocări apărute ca și consecințe ale acestei pandemii. Din păcate, nu am fost ocoliți nici de infectări în rândul fotbaliștilor, fapt care a forțat o schimbare destul de radicală în procesul de antrenament. De asemenea, am fost obligați să căutăm rapid soluții pentru a ne completa lotul, pentru a ne prezenta onorabil la ora debutului. Apoi, toată situația provocată de pandemie în fotbalul mondial, cu carantina, întreruperea competițiilor, perioada foarte scurtă între sezoane, ne-a făcut să ne confruntăm, la un moment dat, cu o situație în care aveam în lot mulți fotbaliști cu decalaje importante în ceea ce privește pregătirea fizică. Bineînțeles, și riscul accidentărilor este semnificativ mai mare după o astfel de perioadă. În ceea ce privește partea managerială, nici acolo lucrurile nu sunt simple, sponsorii nu sunt ușor de atras după această pandemie, iar construcția

unui buget decent pentru participarea în prima ligă este o adevărată provocare în acest context.

6 ***Cât folosește obligativitatea folosirii jucătorilor U-21 pentru dezvoltarea fotbalului românesc și cum apreciați sistemul play off/out la nivelul primei ligi?***

Aș aprecia mai mult un sistem care să stimuleze cluburile să folosească jucătorii tineri, pentru că vedem că această regulă a obligativității duce la situații în care se fac schimbări încă din primul minut. Din păcate, diferența valorică dintre eșaloane este destul de mare, iar acest aspect face ca mulți jucători tineri să sară peste etape ale dezvoltării lor. Sunt foarte multe exemple de fotbaliști tineri care au jucat câtă vreme au fost eligibili pentru această regulă, iar apoi nu au mai reușit să se impună. În opinia mea, fotbaliștii trebuie să joace datorită valorii lor, nu pentru că se încadrează într-un criteriu de vârstă impus de regulament.

Cât despre sistemul play-off/play-out, cel puțin cel din acest sezon, mi se pare foarte interesant. Atâta vreme cât miza sportivă se menține pentru toate echipele până în ultima etapă, iar spectatorii și telespectatorii pot vedea un spectacol fotbalistic atractiv în fiecare meci din fiecare etapă, cred că este un sistem care produce beneficii, atât participanților la fenomen, cât și iubitorilor de fotbal.

REPORTAJ

Sărbătoare la Arad

realizat de **Radu Romanescu**

Revenită pe prima scenă, UTA are mai multe motive de bucurie. Luna septembrie le-a dat utiștilor ocazia să celebreze două momente importante din istorie.

Carte pentru Petschovsky

UTA l-a readus în prim-plan pe fotbalistul ei simbol, Iosif Petschovsky. În 1978, la zece ani după ce marele "Csala" se stinsese, jurnalistul Karoly Oroszhegyi i-a scris povestea. Oroszhegyi jucase la Universitatea Cluj, în anii '60, a trecut la AMEFA Arad, apoi a devenit gazetar sportiv. În orașul de pe malul Mureșului s-a împrietenit cu Petschovsky, care, în ultimele sale luni de viață, i-a destăinuit întreaga sa viață. Din cauza restricțiilor de dinainte de 1989, cartea a fost publicată abia în anul 2000, în limba maghiară.

Marti, 22 septembrie 2020, cartea a apărut și în limba română. Intitulată "Csala – Minunea blondă", e tradusă de Gabriella Meszar, soția lui Alexandru Meszar, coordonatorul UTA-ei, iar lansarea a inclus mesajele lui Oroszhegyi (83 de ani) și Ladislau Petschovsky (75 de ani), rezidenți în Ungaria respectiv Germania.

Cinci decenii de la Marele Meci

În septembrie 1970, UTA Arad reușea un rezultat uluitor în Cupa Campionilor Europeni, eliminând-o pe Feyenoord Rotterdam (după 1-1 în Olanda și 0-0 la Arad), deținătoarea en-titre a trofeului.

La cincizeci de ani distanță, UTA a aprins iar reflectoarele pentru eroii ei, cărora le-a oferit un suvenir dedicat momentului. Au răspuns "prezent!" Gabor Biro, Mircea Axente, Viorel Sima și Mihai Jivan. Flavius Domide și Ioan Bătrâna au absentat din motive de sănătate.

Bătrâna Doamnă le-a trimis un gând bun celor aflați la sute de kilometri depărtare – Iosif Lereter (Germania), Jenő Pozsonyi (Ungaria) și Florian Dumitrescu (București / Anglia) și a păstrat o clipă în amintirea celor care nu mai sunt – fotbaliștii Gheorghe Gornea, Ladislau Brosovsky, Mircea Petescu, Viorel Sima, Otto Dembrowschi, Petru Șchiopu, Gheorghe Czako, precum și antrenorii Nicolae Dumitrescu și Ioan Reinhardt...



1970 Feyenoord – UTA 1-1



SPONSOR



CRONICĂ

UTA și o fotografie în mișcare

realizat de Marius Mitran

În fiecare dimineață, în cei doi ani pe care i-am trăit în Arad, momentul cafelei s-a consumat în sala de ședințe. Acolo, pe un perete și jumătate, era aproape toată istoria „Bătrânei Doamne”. Trofee primite pentru titlurile din 1947, 1948, 1950, 1954, 1969 și cel din anul Guadalajarei, 1970. Cupele României din 1948 și 1953, fanioane, plachete, dar și un... tablou. O lucrare splendidă, cu o ramă interesantă, din care te priveau campionii primului titlu al baronului Neumann.

Și iar cafea, iar privirile complice ale doamnei Monți, de la club, venind cu sandwich-urile, și întotdeauna privitul cu atenție al băieților în alb-roșu din tablou. Aproape că le învățasem ordinea și locul: Marky, Băcuț I, Pall, Meszaros, Adalbert Kovacs, Reinhardt, Mercea, Petschowsky, Toth III, Bonyhadi și Lorant. Ultimul, Gyula Lorant, avea pentru mine o rezonanță aparte. Sigur, „Ceala” Petchowsky de asemenea ori super golgeterul Bonyhadi, al cărui record, de 49 de goluri marcate într-o singură ediție de campionat, '47-'48, când UTA înscriesese 129 de goluri (nedepășit și acest record!) stă și azi în picioare!

În fine, Lorant, cum spun, îmi suna cunoscut de altundeva... Și, într-o zi, bătrânul Dionisie Piroș, fiul secretarului personal al baronului Neumann, mă lămurește: „Ai dreptate, îmi zice, nu-i nicio bănuială: în tablou e Gyula Lorant, conducătorul de joc al celei mai bune echipe din lume, Ungaria lui Puskas, Czibor, Hidegkuti, Kocsis și a uluitorului portar Grosics, echipa care bătea Anglia pe Wembley, în fața a



105.000 de spectatori, cu 6-3!! Adversarii lui Lorant fuseseră atunci Alf Ramsey și Stanley Matthews...” Echipa care, un an mai târziu, în 1954, la Cupa Mondială din Elveția, învingea cu 8-3 (!!!) R.F. Germania în grupă, cu 9-0 Coreea de Sud, apoi elimina vicecampiona lumii, Brazilia, cu un 4-2 sec, iar în semifinale „scotea” deținătoarea trofeului,

Uruguay, tot cu 4-2! În finală avea 2-0 în minutul 9 (!), prin golurile marcate de Puskas, viitoarea mare vedetă a Realului Madrid, și Czibor. Apoi marele Puskas s-a accidentat și germanii, învinși în grupă cu 8-3, cum spuneam, și conduși cu 2-0, revin și devin campioni lumii, câștigând cu 3-2. S-a spus atunci că a fost cea mai tristă zi din istoria Ungariei...

Deci Lorant al nostru era, de fapt, al lor! Baronul Neumann îl cumpărase, în 1946, pe o sumă exorbitantă și Lorant a pus serios umărul la primul titlu al arădenilor, fiind de altfel și cel mai iubit jucător din Aradul acelor ani. Acum, amintirea lui zâmbește dintr-un tablou aflat în sala de ședințe a clubului, printre aburii de cafea bună, preparată de doamna Monți... A fost cel mai mare fotbalist care a jucat vreodată, „stranier” fiind, în campionatul României. Ba chiar a ieșit și campion al țării noastre, cu 7 ani înainte de a fi (aproape) campion al lumii. El era Lorant, omul despre care venerabilul Dionisie Piroș îmi spunea că nu învățase limba română, dar se înțelegea cel mai bine cu Băcuț, Gică neștiind nici el prea bine maghiara...

Lorant avea apoi să facă din anii petrecuți la Arad un titlu de glorie.

De altfel, el și-a reîntâlnit bunii prieteni și mai târziu, în meciul România – Ungaria din octombrie 1948, când „ai lui” ne-au bătut cu 5-1 pe Republicii. Băcuț i-a fost adversar, dar Lorant n-a fost singurul utist adversar al românilor, ci și Matyas Toth III. Petchowsky, pe care și Lorant și Toth III îl recunoșteau drept un geniu, le-a dat un gol atunci, Băcuț l-a marcat pe Gyula la sânge, dar în final a fost 1-5.

Lorant s-a întâlnit cu prietenul Petchowsky și la Olimpiada de la Helsinki, din '52 și l-a învins iar pe „Ceala”, cu 2-1. Petchowsky nu mai era la UTA însă, ci la CCA. Iată, pentru istorie și pentru amintiri, și cele două mari echipe care atunci, la Turku, în Finlanda, au luptat pentru o medalie olimpică, în fața a doar 14.000 de spectatori, pe stadionul Kupittaa, sub conducerea rusului Latîșev la centru. Ungaria: Grosics – Dalnoki, Lorant – I.

Kovacs, Lantos, Bozsik – Budai II, S. Kocsis, Hidegkuti, F. Puskas, Czibor. Antrenor, celebrul Gusztav Szebes. România: Voinescu – V. Zavoda II, I. Kovacs, Z. Farmati – Călinoiu, Serfözö – Paraschiva, E. Iordache, Ozon, Petschowski, Suru. Antrenor, Gică Popescu I. În cele din urmă, Lorant și ai săi au câștigat titlul olimpic, învingând în finală Iugoslavia cu 2-0.

Ultima dată Ungaria cu Lorant în teren ne-a învins cu 5-1 la Budapesta, în septembrie 1954. Ei erau vicecampionii lumii, dar Lorant a schimbat cu „fratele” Băcuț tricoul, după meci, ambii având lacrimi în ochi. Ce mai e nou pe la Arad, Gică?...

Din același tablou, peste timp, nici Lorant și nici ceilalți utiști nu știu să mai răspundă...





CLEVERMEDIA

NETWORK



LOOKSPORT



LOOKSPORT 2



LOOKSPORT 3



LOOKPLUS



AGROTV



PROFIT.ro



LOOKMEDICA